

מה שידי כי נעבָדנו. ובו הטעשות הזו הם קי אומרים? אלא משום שהי יודעים כל אותם המכחות וכל אותם הממנים של העולם שהפקדו עליהם והוא סומכים עליהם, עד שהшиб הקדוש ברוך הוא את העולם בשהיה. ברוך הוא את הימים ב晦יה. שחרי בתחלת היה מים במים, אמר בר' השיב הקדוש ברוך הוא את העולם בתחלת, ולא נחרב מהכל, שחרי בזמנים השגית עליהם, שפטותך (תהלים כט) ה' למבול ישב, ולא כתוב אלהים. בימי אונוש אפלו מינוקות של אותו [משה] הדור היו משגיחים בחכחות עליונות והיו מסתכלים בהםם. אמר רבי ייסא, אם כן, טפשים קי' שלא היה יוזעים שעתיד הקדוש ברוך הוא להבא עליהם מי מבול וימתו בהם? אמר רבי יצחק, ידוע קי יודעים, אבל אחزو טפשות בכלם. שהם קי יודעים אותו מלאך הממנה על אש ואותו הממנה על המים, והיו יוזעים לעצר אותם שלא יוכלו לעשות דין עליהם. והם לא קי יוזעים שהקדוש ברוך הוא שולט על הארץ וממנו יבא דין על העולם?

אלא קי רואים שהעולם הפקד בידי אותם ממנים, וכחים כל דברי העולם, וכן לא קי מסתכלים בקדוש-ברוך-הוא ולא משגיחין בעקבותיה. עד דארעא אתחבלת. ורוי קדשא אכרי בכל יומא ואמר (תהלים קד) יתמו חטאיהם מן הארץ ורשעים עוד איןם. ואורייה קדשא בריך הוא לון כל הוא זמנה דאפון זפאיין ירד ומתיישלח וחנוך קיימין בעולם. כיון דאספהלכו מעולם, קדין אנחת קדשא בריך הוא דין עלייהו ואתאכידו

ואמרי (איוב כא) מה שדי כי נעבָדנו. וכי Hai טפשותא הו קא אמר. אלא בגין דהו ידע כל אנון חכמתן וכלהו ממן דעלמא דאתפקדן עלייהו והוא מרחצון בהו. עד דאתיב קדשא בריך הוא עלמא בדקה הוה. דהא (דף ט"ב) בקדמיתא הוה מים במים. ולכתר אתיב ליה לעלמא בקדמיתא. ולא אתחריב מפלא. דהא ברוחמן אשכח עלייהו. דכתיב, (תהלים כט) יי' למוביל ישב. ולא כתיב אלדים.

ביומוני דאנוש אפלו ינוקי דההויא (ו"א) דרא כלחו הוו משגיחן בחייבתאן עלאין והו מסתכלן בה. אמר רבי ייסא אי הבי טפשין הו דלא הו ידען זומין קדשא בריך הו לא איתאה עלייהו מי טופנא ويمותון בה.

אמר רבי יצחק מנדע ידע. אבל אחידו טפשותא בלבייהו. דאנון הו ידע ההוא מלאכא דמגנא על אש והוא דמגנא על מיא והוא ידען למעצר לוון דלא יכולין למעבד דין עלייהו. ואנון לא הו ידען קדשא בריך הוא שליט על ארעא ומגיה ייתי דין על עולם. (דף ט"ב)

אלא הו חמאן דעלמא אתפקד בידא דאנון ממן ובהו כל ملي עולם. ובגיני כך לא הו מסתכלן ביה בקדשא בריך הוא ולא משגיחין בעקבותיה. עד דארעא אתחבלת. ורוי קדשא אכרי בכל יומא ואמר (תהלים קד) יתמו חטאיהם מן הארץ ורשעים עוד איןם. ואורייה קדשא בריך הוא לון כל הוא זמנה דאפון זפאיין ירד ומתיישלח וחנוך קיימין בעולם. כיון דאספהלכו מעולם, קדין אנחת קדשא בריך הוא דין עלייהו ואתאכידו

הויא דין עליהם ונאברgo, כמו שנאמר (בראשית ז') וימחו מן הארץ.

ויתהלך חנוך את האלים ואיננו כי לzech את אלהים. רבוי יוסי פמח, (שיר א) עד שהמלך במשמעותו נרדי גמן ריחו. פסוק זה נאמר. אבל בא ראה, בך דרכו של הקדוש ברוך הוא - בשעה שבן אדם נתקבבו והוא משרה דיורו עלייו ויודע שאחר ימים הויא יסrich, מקדים ולוקט ריחו הטוב מפניו ומסלק אותו מהעולם.

זה שכתוב עד שהמלך במשמעותו נרדי גמן ריחו. עד שהמלך זה הקדוש ברוך הוא. במשמעותו זה אותו בן אדם שנתקבב בו והולך ברכיו. נרדי גמן ריחו - אותו מעשים טובים שבו שבגולם יסתלק מהעולם בטרם הגיעו זמננו.

ועל זה היה שלמה המלך אומר (קהלת ח) יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים וגוי. יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים - כמו טוביים הקדושים ברוך הויא מלkom מהעולם נבי שלא התקללו (ויש), ומתוך אהבתו בהם מסלק אותו בטרם הגיעו זמנים, ועושה בהם דינים. ויש רשעים ש מגיע אלהם כמעשה הצדיקים - שהקדושים ברוך הויא מאריך להם ימים ומאריך בהם את רגוזו, וכל זה כמו שמתבאר. אלה בשבייל שלא יתקללו, ואלה כדי שיזورو אליו, או כדי שיצאו מהם בנינים מעלים.

בא ראה, חנוך היה צדיק, והקדושים ברוך הויא ראה שאמר בך יתקלל, ולzech אותו בטרם היה טוב, לזכם אוקם הקדוש ברוך יתקלל. זה שכתוב (שיר ו) ולקלות שושנים. בגין דיה כי ריחא טב לקליט הוא בטרם יתקללו. ואיננו כי לzech את אלהים. ואיננו - להאריך ימים מאשר בני אדם שהיו

כמָא דאת אמר, (בראשית ז') וימחו מן הארץ: ויתהלך חנוך את האלים ואיננו כי לzech את אלהים. רבוי יוסי פמח (שיר השירים

א) עד שהמלך במשמעותו נרדי גמן ריחו. הא קרא את אמר. אבל תא חזי, בך ארחותך קדשא בריך הו. בשעתא דבר נש אתקבק ביה והוא אשורי דינריה עלייה. וידע דלבתר יומין יסrich. אקדים ולQUIT ריחיה טב מגניה וסליך ליה מעלם.

הדא הו דכתיב עד שהמלך במשמעותו נרדי גמן ריחו. עד שהמלך דא קדשא בריך הו. במשמעותו דא ההוא בר נש אתקבק ביה ואזיל בארחותך. נרדי גמן ריחו, אונן עזבדין טבין דביה דבגינהון יסתלק מעלם עד דלא מטה זמניה.

ועל דא היה שלמה מלכא אמר (קהלת ח) יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר מגיע אליהם צדיקים וגוי. יש צדיקים אשר מגיע דאoki מנא בגין דעוזריהון טבין קדשא בריך הו סליק לוון מעלם (בינוי דלא פחרחו (ח'ו). ומנו רחימותא בחו מסלק להו) עד לא מטה זמניה. ועבד ביהון דיבין. ויש רשעים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים קדשא בריך הויא אוריך לוון יומין ואוריך רוגזיה בהו. וכל דא כמה דאת אמר. אלין בגין דלא יסrichו. ואלין בגין דלהדרו לגביה. או בגין דיפוק מגיהו בגין דמעלוי.

הא חזי, חנוך זפאה היה. וקדשא בריך הו א חמא ליה דיסrich לבתר. ולQUIT ליה עד לא יסrich. הדא הו דכתיב, (שיר השירים ו) ולקלות שושנים. בגין דיה כי ריחא טב לקליט יקקלל. זה שכתוב (שיר ו) ולקלות שושנים. משום שנוננים הוא בטרם יתקלל. ואיננו כי לzech את אלהים. ואיננו - להאריך ימים מאשר בני אדם שהיו